

II Samuel 12:1a,7a,13a

En de HEERE zond Nathan tot David.

Toen zeide Nathan tot David:”gij zijt die man”

Toen zei David tot Nathan:”ik heb gezondigd tegen de HEERE”

1 dat de HEERE zendt

2 wat Nathan zegt

3 wat David erkent

Gemeente,

David. Steeds die twee lijnen. Soms lijkt hij op de Heere Jezus. Vertoont Hij Diens trekken. In zijn houding tov Saul, in zijn hoop op de HEERE, in zijn zoeken van het goede voor dienst des HEEREN, in zijn houding tov Mefiboseth. Dan zien we Wie Jezus is in David.

En soms, dan lijkt hij op u, jou en mij. In zijn vluchten naar de Filistijnen als hij in nood zit, in zijn onbedachtzaamheid rond de omgang met de ark, in zijn zonden met Bathseba en Uria. In David zien wij onszelf. Tenminste, ik hoop dat we dat zeggen en erkennen. Dat we niet een gevoel hebben van, nou, nou over mij, zo bont zal ik het toch niet maken. Overspel en moord. Je snapt niet dat een mens daartoe komt. Ik kijk wel uit. Kohlbrugge zegt: dan hebt u al erger gezondigd dan David met overspel en moord bij elkaar. Als je dat zou denken.

1 dat de HEERE zendt

Laten we bezien wat er in II Samuel 11 en 12 gebeurd is. En dan zien we Wie Jezus voor David is. En dat zien we al openbloeien in hoofdstuk 12:1. En de HEERE zond Nathan tot David. Daar hebt u het Evangelie. Daar ziet u de HEERE in Zijn hart. Toen zond Hij Nathan tot David. Toen was er heel wat gebeurd.

David had zijn leger de oorlog in gezonden en was zelf in Jeruzalem gebleven. Hij had al zo vaak zo veel voor het volk gedaan, nu kon hij wel wat rust genieten en het ervan nemen. Terwijl zijn plicht roept, blijft hij lekker thuis.

David ziet een verleidelijke of verleidende vrouw en draait zijn hoofd niet om, vecht niet tegen zijn begeerten, maar geeft eraan toe en pleegt overspel, gaat vreemd met haar.

David wil niet dat het uitkomt. Dat zou een commotie geven, dat zou hem veel schade berokkenen, hij probeert het toe te dekken. Niemand mag erachter komen. Daarom roept hij Uria terug, maakt hem dronken, stuurt hem het oorlogsveld in op de gevaarlijkste plek. Omdat hij niet wil dat hij zelf door de mand valt.

David gaat daarna gewoon door. Doen of er niks aan de hand is.

Gewoon verder gaan en niks laten merken. En dat duurt minstens 9 maanden, want het kind is al geboren inmiddels. Wat zal God

ver weg geweest zijn. Wat is David ver van God vandaan gegaan. In Psalm 32 zegt hij van dit tijd: toen ik zweeg werden mijn beenderen verouderd in mijn brullen de ganse dag, want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij mijn sap werd veranderd in zomerdroogte. Maar dat was achteraf. Als je in die tijd zelf had gevraagd aan David, op huisbezoek, had hij waarschijnlijk gezegd: o best, prima. Heb je wat aan de diensten David? O ja best wel eens, ja het verschilt wel eens, een mens is niet hetzelfde hé. Bij alle zonden die David doet voegt hij er dit bij dat hij het niet weten wil. Bij alle vallen dat hij doet voegt hij er dit bij dat niet wil weten dat hij is gevallen, dat hij geen hulp nodig heeft. Ziek zijn is erg, geen hulp willen zoeken is nog erger, sluit de weg tot genezing af. Zondigen is erg, geen vergeving willen vragen is nog erger, sluit de weg tot wederkeer af.

En de HEERE zond Nathan tot David. Omdat David.....? Omdat David riep en hunkerde, en wachtte en vroeg? Nee. Als het aan David had gelegen dan had God hem nooit meer teruggezien. Dan zou David God voorgoed kwijt zijn geraakt. Als God gewacht had tot David.... dan zou het nooit goed gekomen zijn en had David zich voor eeuwig losgemaakt van de genade. Als God niks gedaan had, was David vanzelf verloren gegaan. Daar hoeft God helemaal niks voor te doen. om een mens in het verderf te laten terechtkomen. Als je dat leert..... o HEERE, als U mij aan mezelf had overgelaten, ik zou nooit tot U gekomen zijn.

Maar de HEERE zendt Nathan. Omdat David...? Nee, maar omdat Hij. Omdat, zeggen de Dordtse Leerregels in hoofdstuk 5, omdat Gods raad niet verbroken worden, omdat de verdienste en voorbedding van Christus niet krachteloos kan worden, omdat de verzegeling van de Heilige Geest niet verijdeld kan worden. De HEERE zendt Nathan omdat Hij.....Omdat Hij, degenen voor Wie Christus stierf, niet kan laten schieten. Dat niet kan omdat Christus heeft gekocht met Zijn bloed, verzegeld met Zijn Geest. Omdat de Vader het werk van de Zoon niet vergeefs zal en kan laten zijn. Daarom zendt God Nathan. Wat een vastheid in Hem! Wat een verankering als je zaligheid vond in Christus offer, in Christus werk, in Christus voorbedding. In Hem lig ik vast in Gods welbehagen en trouw.

En de HEERE zond Nathan. Want David dacht wel, het moet zo maar kunnen en we denken er niet meer aan en het is in orde. Zelfs een kind van God kan denken dat het vrede is en goed is, terwijl het door onbeleden zonden niet zo is. Zou je niet bidden: HEERE, doorgrond me en ken mijn hart. Zie of bij een schadelijke weg is. Want dat ik denk dat er niks scheef ligt, dat hoeft zoveel niet te zeggen. HEERE, doorgrond U mij.

Laat staan als je geen kind van God bent. En je denkt: ik voel me goed. Ik ben niet bang om te sterven, ik ben me van geen kwaad bewust. Dat zegt niks. Een goed gevoel buiten schuldbelijdenis en schuldvergeving om is bedrog. Zou je dan niet bidden: HEERE, zend een profeet om mij inzicht te geven, om me mezelf te leren kennen en dat goede gevoel dat ik heb te doorbreken.

Want zo is de HEERE! Dat doet Hij. Hij zend Nathan tot David. Hij zendt Zijn Woord tot ons. Bewijs van Zijn goedheid. Bewijs dat Hij ons behoud zoekt. Want nogmaals, als de HEERE je verloren wilde laten gaan, kleine moeite, gewoon niks doen, dan blijf je vanzelf het verderf tegemoet lopen. Dan had Hij je wel buiten het Evangelie geboren laten worden. Maar de prediking bewijst het: U wilt Mij niet meer zien, maar Ik u wel. U wilt tot Mij niet terugkeren, maar Ik wel tot u.

2 wat Nathan zegt

En zo komt Nathan het paleis binnen. Om te gaan zeggen: "Gij zijt die man". Die dief, die hebzuchtige, die zelfzuchtige. Het is een eenvoudig verhaal. Een man met een hele grote veestapel wil niet één stuk vee opofferen en steelt daarom het lam van die er maar één had. Je zou het in de krant, Kijk op Reeuwijk, kunnen lezen. Iemand opgepakt wegens diefstal. En je reageert direct: schandalig, alles afpakken zo'n kerel. Je moet er eens op letten hoe makkelijk je dat doet: een ander veroordelen. Vooral als je zelf van binnen onrustig bent en een slecht geweten hebt. Hoe makkelijk je juist dan uithaalt naar een ander. En je leest de krant over diefstal, voetbalvandalisme, geldroof, crimineel gedrag en zegt: die is ook gek, die moesten ze ook opsluiten, die moeten ze ook nooit meer aannemen. En steeds zou Nathan zeggen: Gij zijt die man, die vrouw.

Want wat is er aan de hand? Welk principe gaat het om? Dat een zonde in heel verschillende gedaantes zich kan voordoen, maar het is en blijft dezelfde zonde. Ik dacht aan marsepein. Kijk, je kunt van marsepein allerlei soorten figuren maken en kopen. Hele grote als een voetbal, hele kleine als een knikkertje. En in allerlei vormen: in de vorm van een ei, van een dier, van een schelp, van een huisje, noem maar op. Maar, groot of klein, deze of gene vorm, de smaak is altijd dezelfde.

Kijk, een zonde kan zich heel verschillend voordoen. Wat wij heel groot noemen: misdrijf van diefstal, moord, overspel; of heel klein: een gedachte, een opwelling van jaloezie, drift, erotiek. En het kan in allerlei vormen plaatsvinden, maar: het is dezelfde smaak om zo te zeggen. Gruwelijk voor God.

Kijk maar in deze geschiedenis: David onttrekt zich aan zijn

plicht. Dat kan heel groot: je ten onrechte ziek melden, ook heel klein, als je denkt : mij even niet gezien nu'. Het kan in allerlei vormen: je huiswerk niet maken, anderen de kantine op laten ruimen, zelf weggaan als de afwas gedaan moet worden, maar het smaakt hetzelfde. Groot of klein, in welke vorm: Gij zijt die man, die vrouw.

David zag een verleidelijke vrouw en wendde zijn oog niet af. Dat kan heel groot: overspel, naar een sexclub. Dat kan heel klein: een gedachte, een blik naar een poster. Dat kan in allerlei vormen: op je mobiel, in de Spits of Metro, op internet, bij een reclameaffiche. Groot of klein, in welke vorm: Gij zijt die man, die vrouw.

David had al zoveel: bezit en vrouwen en bijvrouwen en hij nam er nog één bij van een ander. Dat kan heel groot zijn: diefstal van een miljonair bij een kleine middenstander. Dat kan heel klein: een gedachte van jaloezie en afgunst. Dat kan in allerlei vormen: met speelgoed, met cijfers die een ander haalt, met auto of laptop, met bedrijf of geld: je hebt er niet genoeg aan, je wilt nog meer. Groot of klein, in welke vorm: Gij zijt die man, die vrouw.

David wilde het niet laten merken en deed alsof er niks aan de hand was. Dat kan heel groot: afrekening in het criminele circuit om getuigen uit te schakelen; dat kan heel klein: hopen dat niemand het gezien heeft. Dat kan in allerlei vormen: een verhaal verzinnen waarom je laat thuis bent, op huisbezoek zeggen dat alles goed is, in je gebed verzwijgen of in het algemeen voor je zonden bidden terwijl je best weet... . Groot of klein, in welke vorm: Gij zijt die man, die vrouw.

Dan zegt de HEERE drie dingen: Ik heb je zoveel gegeven, Ik ben zo goed voor je geweest. Alles heb je aan Mij te danken. Alles, je adem en je hartslag iedere dag weer.

Maar gij hebt Mij veracht. Veracht. Minachtend behandeld. Alsof een professor in de biologie en een kind door het bos lopen en dan zegt dat kind wat en die professor haalt zijn neus op en zegt: huh, snotjongen, wat weet jij daar nou van. Dat is verachten. Maar nu andersom. Die professor zegt wat over een plant, en dat kind haalt zijn neus op en zegt: huh, snotjongen, wat weet jij daar nou van. Verachten degenen die veel meer ervan weet dan jij. Een mens tegenover God. God die wat zegt over wat wel of niet mag en als je zondigt zegt een mens: huh snotjongen, dat weet ik veel beter. U hebt Mij veracht! Zegt de HEERE.

En daarom zal het zwaard van uw huis niet wijken. Komt Mijn oordeel over uw leven en uw huis. Mijn oordeel, toorn, rust op u: tijdelijke straffen, eeuwige straffen. Gij zijt die man, die vrouw..... Gij, u, jij, ik. De pijl naar ons hart en leven toe. Die doet zeer, echt zeer.

Maar kijk eens naar één ding. Die pijn komt uit de hand van de HEERE Die ons behoud zoekt. Zou Hij dat niet doen, dan zou Hij geen vinger uitsteken en ons overlaten aan onszelf. Het is de pijn van ontdekking in de hand van de goedertieren God Die het verloren zoekt en terug wil hebben. En die pijn is als u goed kijkt, gedompeld in het bloed van Christus. In verzoenend en verlossend bloed. Dat wil de HEERE met die pijn in ons hart brengen. Hoe dieper die pijn doordringt in je hart en leven hoe dieper ook dat bloed doordringt in je hart en leven.

Wat doet die pijn? Wat doen wij met die pijn? Niks zo rampzalig dan deze pijn af te ketsen, dan deze pijn af te weren. Je niet laten raken. On geraakt verder willen gaan. Op de been willen blijven. Door te denken: er zijn er toch wel die erger doen. Door te denken: later, nu nog niet, komt nog wel. Door te denken: ik wil er nog mee door blijven gaan, ik wil in zonde blijven leven. Door te denken: zo'n God wil ik niet, en God wil mij misschien toch ook wel niet. De pijn ontwijken. Dat is zo rampzalig dat daar de eeuwige doodstraf op staat als je daarin volhard. En dan zendt God nooit meer iemand..... Dan stuurt God geen Nathans meer, dan laat Hij je voor eeuwig aan je lot, je straf over. Laat je toch raken door deze pijn, gedoopt in het bloed van Christus. En: alles verandert.

3 wat David erkent

Hoor maar: toen zei David tot Nathan: "Ik heb gezondigd tegen de HEERE." De echo hiervan weerklinkt in Psalm 51. En let dan op: ik heb gezondigd tegen de HEERE! Dat erbij. Tegen de HEERE. Wie zegt: ik heb gezondigd, kan bedoelen: ik ben stom geweest, nou heb ik er mezelf mee, hoop narigheid, mensen kijken me erop aan. Had ik maar nooit gedaan, want ik moet het zwaar bezuren. Dat zeiden Bileam, Saul en Judas niet. Tegen de HEERE. De HEERE, die mij het leven heeft gegeven elke dag. Die Mij omringd heeft met Zijn verbond en woorden, dag aan dag. Die mij genade heeft bewezen oneindig rijk en onverdiend. Die mij koning heeft gemaakt, een plaats gegeven heeft in Zijn rijk in Zijn goedheid. Tegen de HEERE heb ik gezondigd. Hem op het hart getrapt, Hem veracht, kwaad voor goed vergolden en reden gegeven dat anderen Zijn Naam ontheiligen en slecht van Zijn Kerk spreken.

Dat doet zeer: tegen U U alleen heb ik gezondigd. Dan sta je er ook bij stil, niet meer zo gauw mogelijk eroverheen lopen, niet meer aandenken, uit je gedachten, nee, mijn zonde is steeds voor mij, hoe gruwelijk, hoe gemeen, hoe opstandig, hoe ongepast het is.

En dan is de HEERE recht. Als U mij straft, dan kan ik niet

zeggen dat Uw schuld is, dan ligt het aan mezelf, als U mij verstoot, mij verwerpt mij voor eeuwig van u scheidt, dan treft U geen blaam en onrecht, dan is het mijn schuld, mijn eigen schuld. Laat niemand dan kwaad van U denken of spreken.

En die zonde zit al in me van mijn ontvanging af. Zo diep, zo onuitroeibaar. Ik ben erin geboren. Zo onafscheidelijk met mij verweven. Het kon eruit komen omdat het erin zat. Eén straaltje is bewijs van een hele bron van wanbedrijven binnenin. Ik ben niet goed, maar maak af en toe een misser, nee, ik ben slecht, kwaad, zondig, maar af en toe merk je er wonder boven wonder niet zoveel van.

Gena o God gena! HEERE, zie op mij in gunst van boven. U kan ik niet missen. Geef mij vrede met U, hergeef mij vrede met U. Dan, dan alleen kan ik me weer verblijven en verheugen en rust vinden. Neem mijn zonde weg, HEERE, dat ik Uw Aangezicht weer zien mag in Zijn gunst. Dat U niet meer op mij toorn, dat Uw hart mij aanneemt en dat U mij aan Uw hart drukt.

Ziet u, dat is het bewijs van oprecht en echt berouw. Naar de HEERE toe. Al ontdekt Hij, al dreigt Hij, al spreekt Hij van oordeel, toch naar Hem toe. Ver van Hem is het niet meer uit te houden, buiten Hem is geen rust te vinden, naar Hem toe. Echt berouw keert weder tot God om God.

De HEERE heeft uw zonde vergeven. Je kan denken: dat is gauw. David zegt: ik heb gezondigd tegen de HEERE. En Nathan zegt: de HEERE heeft het vergeven! Direct, alles, volkomen! Niet dat Zijn toorn dan lieverlee wat wegeeft en minder wordt, maar in één keer: weg, helemaal weg.

Als u de HEERE kent, dan zegt u, dan weet u: dat is nou echt de HEERE! Dat is nou echt zoals de HEERE is. En als u Hem niet kent, mag u dat verkondigd worden. Want daarom had de HEERE toch Nathan gezonden. Omdat Hij vergeven wilde. Daar was het de HEERE om te doen. Hij wilde en wil Zijn vergeving kwijt. En Hij beweegt ons om om vergeving te vragen. Wij bewegen Hem niet om vergeving te willen geven, Hij beweegt ons om vergeving te willen ontvangen. Gods hemel staat bol van vergeving. Die vergeving zit achter een dun vlies dat helemaal opbolt van bereidheid om te vergeven. Eén zucht is genoeg om dat vlies te laten breken. En de vergeving golft je toe.

Omdat Christus zo volmaakt geleden heeft. Omdat Jezus' werk zo volkomen is en zo duur betaald met Zijn bloed en lijden. De HEERE Jezus heeft daarvoor geleden om vergeving te verwerven. En de Heere Jezus ziet zo graag dat die vergeving ook uitgedeeld wordt. Daar heeft Hij voor geleden. Opdat het niet ongebruikt zou blijven, maar benut zou worden. Stel je voor, je hebt met heel veel moeite, heel veel moeite een

nieuwe weg aangelegd, maar niemand wil hem gebruiken, iedereen rijdt en loopt om..... Dan vind je het toch heerlijk als hij gebruikt wordt. Jezus vindt het heerlijk als de Vader Zijn bloed gebruikt om te vergeven.

En daarom verzegelt Hij het de sacramenten. In de heilige Doop en het heilig Avondmaal. Op naam in de heilige Doop, of nou bekeerd bent of niet, aan een ieder heeft Hij het verzegeld dat Hij deze God is. En in het heilig Avondmaal dat Hij deze God blijft, ook al zondig je na ontvangen genade nog zo erg. Al blijven sommigen gevolgen wel, al kan er tuchtiging komen, toch: de schuld is vergeven.

Ter afsluiting:

Waarom staat dit in de Bijbel?

Nou, niet tot amusement. Dat is het grote verschil met een vele boeken of films en sites. De Bijbel beschrijft het op zo'n manier dat je niet van de zonde gaat zitten genieten. Dat is ook voor onszelf heel belangrijk. Je kan in de krant lezen van erge dingen zodat je weet wat er in de wereld gebeurt. Maar op het moment dat die krant dat zo beschrijft, dat boek het zo beschrijft, die film het zo laat zien dat je van bedrog, moord, overspel gaat zitten genieten, dan ben jij die man die vrouw dat heeft gedaan. Wie geniet van de zonden van anderen is even schuldig als de dader zelf.

Waarom beschrijft de Bijbel het dan wel?

Ten eerste ter waarschuwing. Zonde is een sneeuwbal die van de bergen rolt. Begint klein, met één dingetje, één keertje, en het wordt een lawine. Die je ver van God brengt en die Zijn Naam ontheiligt. Weersta elk begin van zonde. Ook en juist de eerste keer. Ook en juist als je hem al lang niet meer gedaan hebt. Het was en leek een gewone morgen, David was jaren kind van God, en op die gewone morgen volgde een vreselijke dag. Iemand zei: misschien wel omdat hij zijn morgengebed vergeten was. Waakzaamheid is geboden

Ten tweede: tot vertroosting. Al had u alle zonden van David gedaan. Al vraagt u zich af: wil God mij nog hebben? Is er voor mij nog redding. Na zoveel genade zo gezondigd, of onbekeerd en zo gezondigd. Dat is nog niet zo erg al wanneer je bekeerd bent en je zondigt zo. En de gevolgen zijn nog tastbaar, in mijn gezin. En er zijn erge dingen door gebeurd, nooit meer goed te maken. Zitten er Davids in de kerk? Daar is vergeving. U zegt: "Ja, maar David had berouw." Maar dat had hij ook niet van zichzelf, ook daar zorgde de HEERE voor.

En ten derde: tot aanbidding. Dat God vasthoudt. Dat God voor zulk zonden bewaart heeft. Dat de HEERE het volhoudt met zulke mensen. Om Zijn ontfermingen te aanbidden.

Amen

